

**Skandalen
på DÖMD**

**En resa tillbaka
- Kollektivets historia**

Nummer 2 2016

PLEMIKEN

**Mannen
bakom
Skytte-C**

**I snart 5 decennier
har festiviteterna
på Skytte-C pågått,
är detta slutet
på en era?**

EN NY ERA - ÖGA MOT ÖGA MED NYA STYRELSEN

| P | O | L | E | M | I | K | E | N |

Redaktionen:

Chefsredaktör & ansvarig utgivare:

Annie Sääf

Design & Layout:

Veronica Sjöbohm

Reporter:

Anna Råholm

Skribenter:

Annie Sääf

Anna Råholm

Evelina Roos

Linn Arnell

Ludvig Segerhammar

Petter Olofsson

Sofia Holmberg

Foto:

Vendela Larsson

Kontakt:

Polemikredaktor@flins.org

Polemiken är en medlemstidning för Föreningen Linköpings Nationalekonomer och Statsvetare vid Linköpings universitet och ges ut av FLiNS.

Tidningen publiceras fyra gånger per år inklusive specialnumret Nolleminen. FLiNS verksamhet är ideell och är politiskt, facklig och religiöst obunden. Alla skribenter ansvarar för egna personliga åsikter. Det yttersta ansvaret ligger dock på chefredaktören, eventuella kommentarer skickas därför till denne.

|I|N|N|E|H|Å|L|L|S|F|Ö|R|T|E|C|K|N|I|N|G|

Redaktören raljerar	4
Ordföranden orerar	5
Bossen babblar	6
Öga mot öga med nya styrelsen	7
Möt nya FBI	12
Alumniporträtt	15
Pol.riks	17
Redaktören möter, Skytte-C	18
Polemiken debatt	20
Kollektivet - En resa tillbaka	21
DÖMD-skandalen	24

| R | E | D | A | K | T | Ö | R | E | N | | R | A | L | J | E | R | A | R |

Ännu en mandatperiod har passerat och en ny tar vid. Ett till kapitel ska skrivas till Polemikens historia och det sker under ledning av en ny redaktion. Det är också dags för en helt annan typ av förändring; världen har omfamnat digitaliseringen och så ska även vi göra. Det är hög tid för FLiNS sektionstidning att, liksom för andra, släppa taget om papperstidningen och helt förbehållningslöst kasta oss ut i teknikens värld med allt vad den har att erbjuda.

Jag kommer tillsammans med mina redaktionskollegor se till att guida er genom de första stapplande stegen i denna tid av förvirring. Mycket kommer att förändras, men ändå inte. Ni kommer att se vissa nya inslag i Polemiken under min period samtidigt som mycket kommer att förbli som förr.

Så vem är jag då? Jag är liksom många av er en vilsen själ i sökandet efter självförverkligande och meningen med det så kallade "livet". En anhalt på resan har för min del fått bli som redaktör för den här tidningen. Det är med ödmjukhet som jag antar mitt nya uppdrag och de utmaningar som detta innebär. Jag är tacksam över att få vara en liten del av den Pol. Kand historia som skrivs varje dag. Med det här numret säger vi hej, men också hejdå för ett tag eftersom det börjar närma sig sommar. För egen del är det nog den första och troligen enda sommaren som jag önskar ska vara över innan den ens har börjat. Anledningen är de skyhöga

förväntningarna på höstens n0lle-P och jag har inga tvivel om att fubbisarna detta år kommer att hålla jämna steg med förra årets. Några av er blivande treor har en termin framför er bosatta på andra breddgrader och jag vill passa på att önska er lycka till.

I skuggan av alla tentatörer och pluggångest har det varit ett bra år. Ett år går fort, en tredjedel av utbildningen är avklarad och jag vet inte riktigt hur det har gått till men någonstans mellan Phillipskurvor och kontraktsteoretiker har det ändå gjort det.

Dagens lärdom: det är inte så lätt som man kan tro att skriva en redaktörsspalt på 400 ord.

Hej på er så länge och trevlig sommar.

Annie Sääf
Chefredaktör

ORDFÖRÄNDE | OREERAR

Dagarna blir längre, nätterna kortare och ute hörs fåglarnas eviga kvittrande. Björkens knoppar börjar slå ut och solen lyser på oss mer än vanligt. Det är ingen tvekan om att det är vår. Snart har hela två terminer passerat, en styrelse har avgått och en ny har blivit tillsatt.

Jag förstår inte riktigt, det var ju inte länge sedan det var upprop och 60 nya ansikten, mina blivande klasskamrater, tittade vilset omkring sig i hopp om att kanske hitta någon ny vän. Tankarna snurrade och jag kände mig också ganska vilsen. Tänk om utbildningen efter mycket om och men ändå inte passar mig, vad gör jag då? Klarar jag pressen? Vad blir jag efter plugget?

...att jag ens tvivlade.

Jag har träffat så många härliga människor, hittat kunskap jag inte trodde fanns och fått ett brinnande intresse för att hela tiden lära mig mer.

Det är med skräckblandad förtjusning som jag antar mig detta ärofyllda uppdrag som FLiNS nya ordförande. Min och styrelsens önskan är att fortsätta leverera på den höga nivå som FLiNS tidigare gjort. Gamla styrelsen bestod av ett gäng oerhört motiverade och engagerade människor så det kommer självklart bli en tuff utmaning att hålla samma höga standard.

Vår ambition är att fortsätta bidra till den härliga gemenskapen här på campus och hoppas att fler frikursare och master-studenter vill ta del av den. Jag tror många

studenter någon gång under sin studietid känner sig lite vilsna. Det är därför viktigt att vi i FLiNS når ut till våra studenter och hjälper dem lite på traven när tankarna blir för stora och osäkerheten gör sig påmind. Genom studiebesök, karriärmässor och andra roliga aktiviteter hoppas jag att vi kan hjälpa våra medlemmar att känna sig inspirerade.

Slutligen vill jag tacka er i gamla styrelsen för det fina arbete ni gjort under årets gång och hur ni på bästa möjliga sätt underlättat för oss som ny styrelse att ta över. Vilket tålamod ni har och vilka fantastiska människor ni är! Ni har gett oss en bra grund att stå på och det är vi väldigt tacksamma för.

Nu är det snart dags att ta sommarlov och när vi kommer tillbaka kommer det sitta nya vilsna studenter, nya nollan, som behöver ett varmt välkomnade och samma stöd som vi fick av våra kära faddrar. Så ladda upp batterierna över sommaren för att kunna sprida er härliga energi när ni kommer tillbaka.

Kram

Linn

Linn Arnell
Ordförande

|B|O|S|S|E|N| |B|A|B|B|L|A|R|

Just nu i skrivande stund sitter jag med min bok i Komparativ politik och fascinerar av all världens politik. Jag läser om demokratiers olika utfall och om hur stater runt om i världen fungerar. Under året har jag ringt min pappa ett flertal gånger för att dela mina nya kunskaper och alla de funderingar som de medför.

Kanske är jag orimligt taggad på plugget, må så vara, jag är i vilket fall väldigt glad över att jag hamnade just här. Politics kandidat programmet i Linköping är helt rätt för mig!

Det första året här på LiU har gått med rasande fart och flera gånger har jag varit tvungen att stanna upp för att reflektera över detta äventyr. Jag kunde väl aldrig föreställa mig vilken grej det kunde vara att studera och vilket underbart studentliv detta skulle medföra. Så många kloka och roliga människor jag har fått chansen att lära känna, personer som jag vill kunna kalla mina vänner i många år framöver. Tillsammans har vi kämpat oss igenom studier och cykelturer i motvind på Malmsslättsvägen. Tror inte det hade gått vidare bra utan er faktiskt.

Sedan jag fick chansen att bli en del av den finfina blårosa familjen har allt gått i ett och jag tror jag pratar för alla oss Fubbisar när jag säger att vi är jätteglada över att få ta över detta uppdrag. Just nu är planeringen av NolleP i full gång och vår

underbara general Lovisa gör ett jättejobb för att de nya studenterna ska välkomnas på bästa sätt. Nollan har två veckor av spännande tillställningar framför sig och ni faddrar får uppleva något som förmodligen kommer kännas en aning nostalgiskt. Helt plötsligt är det vi som kan det här och ska fungera som vägvisare för de nya studenterna.

Innan allt detta så hoppas jag att ni alla får en skön sommar att ladda upp med. Ni kanske, precis som jag, ska svettas på ett sommarjobb eller kanske väntas det för några av er ett riktigt sommarlov utan krav? Hur som helst önskar jag er alla en riktigt skön sommar med avkoppling och äventyr, för vad är en sommar utan några sena sommarnätter...

Ha det bra så länge, så syns vi i augusti på ett lite annorlunda sätt än vad vi gjorde sist.

Kram

Evelina

Evelina Roos
FBI-chef

|E|N| |N|Y| |E|R|A|

ÖGA MOT ÖGA MED NYA STYRELSEN

Linn Arnell - Ordförande

Ålder: 26.

Hemort: Linköping

Kort om mig: Fri själ som älskar livets gåvor.

Bästa pluggstället: Biblioteket.

Favoritfikat: Farmors bullar.

En typisk lördagskväll: Rödvin tillsammans med vänner.

Mitt bästa universitetsminne: Toga-sittningen under nollningen.

Det här är mina ambitioner för FLiNS: Hålla kvar vår fina gemenskap och försöka motivera fler frikursare att ta del av den.

Lina Mjörnell - Vice Ordförande

Ålder: 19.

Hemort: Stockholm.

Kort om mig: Skrattar åt det mesta.

Bästa pluggstället: Ensam på ett café (gratis påtår är livet).

Favoritfikat: Kaffe, helst med extra styrka och en dammsugare.

En typisk lördagskväll: Sker helst med vänner på Kårallen eller på något annat roligt uteställe.

Mitt bästa universitetsminne: Hm.. Svårt då allt är så kul! Får jag bara välja ett minne?

Det här är mina ambitioner för FLiNS: Att vi ska ha ett sjukt roligt år och att alla medlemmar ska känna att de har roligt med oss. Vi är bara studenter en kort tid av livet så varför inte göra den tiden så rolig som möjligt?

Elsa Toorell - Kassör

Ålder: 22.

Hemort: Linköping.

Kort om mig: Förtjusande.

Bästa pluggstället: A-huset med en lagom distraherande (gärna snygg) utsikt.

Favoritfikat: Starkt kaffe och djungelvrål.

En typisk lördagskväll: Rött vin i varierande mängd.

Mitt bästa universitetsminne: Alla dessa kravaller samt dagen jag blev FLiNS 16/17 nya kassör!

Det här är mina ambitioner för FLiNS: Att FLiNS tillsammans med medlemmarna, frikursare som Pol.kandare utvecklar sektionen framåt och gör studietiden så rolig och givande som möjligt.

|E|N| |N|Y| |E|R|A|

ÖGA MOT ÖGA MED NYA STYRELSEN

Petter Olofsson - Utbildningsbevakare

Ålder: 22.

Hemort: Lit.

Kort om mig: Helt ok kille.

Bästa pluggstället: Stadsbiblioteket, man får alltid bord!

Favoritfikat: Kolbulle med lingonsylt.

En typisk lördagskväll: Chips och dipp och en film med Sean Penn.

Mitt bästa universitetsminne: Första gången jag gick upp för märkesbacken, sjuk känsla.

Det här är mina ambitioner för FLiNS: Fortsätta med allt det bra arbetet och ha kull!

Roila Jonsson - Tryck & Spons

Ålder: 22.

Hemort: Stockholm.

Kort om mig: Jag har hört att jag är extrovert.

Bästa pluggstället: Jag är anpassningsbar.

Favoritfikat: Kladdkaka.

En typisk lördagskväll: I dimman.

Mitt bästa universitetsminne: Damsittningen.

Det här är mina ambitioner för FLiNS: Ett starkt samarbete för att uppnå högre mål.

Samir Cedric - Sekreterare

Ålder: 20.

Hemort: Svärtinge (Norrköping).

Kort om mig: Jag gillar strandpromenader och att lyssna på folks problem.

Bästa pluggstället: Hemma.

Favoritfikat: Gofika (svaret läses med fördel på göteborgsk dialekt)

En typisk lördagskväll: Finns ingen typisk lördagskväll.

Mitt bästa universitetsminne: De utekvällar när man kommer hem med huvudbonader, accessoarer och/eller andra souvenirer som inte egentligen tillhör en.

Det här är mina ambitioner för FLiNS: Skriva ett protokoll som aldrig tidigare har skådats på denna jord (på ett bra sätt), samt att tillsammans med styrelsen se till att företag och arbetsgivare blir mer medvetna om vad Pol.Kand är för program.

Maria Öberg - Arbetsmiljöombud

Ålder: 21.

Hemort: Brukssamhället Gunnebo i Småland.

Kort om mig: Passionerad, dagdrömmande energiknippe som skrattar åt allt.

Bästa pluggstället: Grupprum i biblan.

Favoritfikat: Zodiaken for the win.

En typisk lördagskväll: Korridorsfest med roligt tema!

Mitt bästa universitetsminne: Ovveinvigningen!

Det här är mina ambitioner för FLiNS: Göra så att våra fantastiska medlemmar får ut så mycket som möjligt av sitt medlemskap för en bättre studietid!

Rickard Mobäck - Externsamverkan

Ålder: 24.

Hemort: Norrköping.

Kort om mig: Älskar att dyka, åka skidor och äta glass. Fast inte samtidigt förstås.

Bästa pluggstället: Vallabiblioteket.

En typisk lördagskväll: Spenderas på en trevlig hemmafest.

Det här är mina ambitioner för FLiNS: Fixa en fet arbetsmarknadsdag och lära nollan allt jag kan om PolRiks.

Annie Sääf - Polemikenredaktör

Ålder: 22.

Hemort: Stockholm.

Kort om mig: Redaktör för Polemiken.

Bästa pluggstället: Knappnålstyst rum, helst utan någon som helst möjlighet till kontakt med omvärlden. Helst nattetid.

Favoritfikat: Bulle med bulle tycker jag ju låter gott.

En typisk lördagskväll: "Vilken tenta?"

Mitt bästa universitetsminne: Tackfesten eller sektionssittningen.

Det här är mina ambitioner för FLiNS: New York Times släng dig i väggen!

|E|N| |N|Y| |E|R|A|

ÖGA MOT ÖGA MED NYA STYRELSEN

Sofia Holmberg - Alumniansvarig

Ålder: 22

Hemort: Sundsvall

Kort om mig: Älskar mat.

Bästa pluggstället: Våldigt oklart.

Favoritfikat: gillar ALLT.

En typisk lördagskväll: Rödvin.

Mitt bästa universitetsminne: Ovveinvigningen!!

Det här är mina ambitioner för FLiNS: Se till så att alla FLiNS-medlemmar har ett roligt och lärorikt år, oavsett om de är Pol.kandare eller frikursare!

Elin Borg - Masteransvarig

Ålder: 20

Hemort: Göteborg

Kort om mig: Heter inte Glenn och rensar inte fisk.

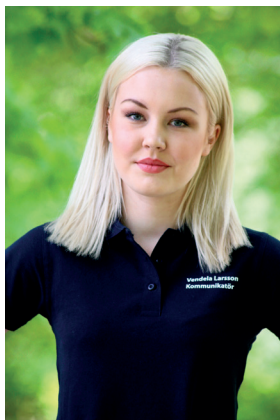
Bästa pluggstället: Zodiaken eller bibblis.

Favoritfikat: Mocca latte

En typisk lördagskväll: Dansar fult på KKs dansgolv eller har en myskväll med mina gosiga kompisar.

Mitt bästa universitetsminne: När Peter Andersson gycklade på julsittningen.

Det här är mina ambitioner för FLiNS: Att ha ett riktigt roligt år som en del av FLiNS-styrelsen och försöka integrera masterstudenter mer med Pol.kandstudenter.

Vendela Larsson - Kommunikatör

Ålder: Hur gammal behöver jag vara?

Hemort: Torsby/Västerås

Kort om mig: Lider tydligt av sjukdomen ”resting-bitchface”

Bästa pluggstället: A-huset eller hemma i sängen

Favoritfikat: Choklad löser alla problem

En typisk lördagskväll: Spenderas på Kårallens dansgolv, helst med någon snygging

Mitt bästa universitetsminne: Att cykla upp för märkesbacken för första gången var häftigt

Det här är mina ambitioner för FLiNS: Att ingen efter detta år ska behöva ställa den eviga frågan: ”vad fan är pol. Kand?”

Evelina Roos - FBI-Chef

Ålder: 22.

Hemort: Eskilstuna.

Kort om mig: Kokar alltid kaffe det första jag gör när jag går upp på morgonen och det sägs att jag har ett speciellt fylleface...

Favoritfika: Allt med choklad... och en kopp kaffe

En typisk lördagkväll: Dansar ofta runt på Kårallens dansgolv.

Mitt bästa Universitetsminne: När jag fick träffa mina Fubbisar!!

Det här är mina ambitioner med FLiNS: Jag vill fungera som en bra länk mellan styrelsen och FBI. Finnas där för att bolla idéer för att fortsatt utvecklande arbete.

Anton Ronström - FBI-kassör

Ålder: 20 år.

Hemort: Visby.

Kort om mig: Gotlänning vilse i Linköping.

Bästa pluggstället: A-huset eller hemma.

Favoritfikat: En svart kopp kaffe.

En typisk lördagskväll: Detta är den kvällen jag får äta godis.

Mitt bästa universitetsminne: Tyckte bäst om Suntrip helgen

Det här är mina ambitioner med FBI: Mitt mål med Flins är att få ett bra och närmare samarbete mellan FBI och Flins.

|M|Ö|T| |N|Y|A| |F|B|I|

Evelina Roos - Chef

Ålder: 22

Hemort: Eskilstuna

Kort om mig: Kokar alltid kaffe det första jag gör när jag går upp på morgonen och det sägs att jag har ett speciellt fylleface...

Favoritfika: Allt med choklad... och en kopp kaffe.

En typisk lördagskväll: Dansar ofta runt på Kårallens dansgolv.

Mitt bästa Universitetsminne: När jag fick träffa mina Fubbisar!!

Det här är mina ambitioner med FBI: Jag vill skapa roliga minnen för Pol.Kands studenter och göra studenttiden i Linköping så rolig som det bara går!

Lovisa Ericsson - General

Ålder: 19

Hemort: Västerås

Kort om mig: Ett spontant planeringsfreak som inte tackar nej till en utekväll.

Bästa pluggstället: På gräddhyllan i C-huset.

Favoritfikat: Delicatoboll i Baljan.

En typisk lördagskväll: En grym utekväll med gänget.

Mitt bästa universitetsminne: Buffén på julsittningen.

Det här är mina ambitioner med FBI: Mina ambitioner med FBI är att planera och genomföra det bästa Nolle-p någonsin, med hjälp av de andra i FBI samt alla faddrar. Jag vill även att vi ska fixa grymt roliga fester, evenemang och aktiviteter som så många som möjligt vill vara med och delta i. Samtidigt som jag gillar att hålla på traditioner så vill jag att mina och de andra i FBI -s idéer genomförs, vare sig det gäller nya fester eller sätt att organisera arbetet.

Anton Ronström - Kassör

Ålder: 20

Hemort: Visby

Kort om mig: Gotlänning vilse i Linköping.

Bästa pluggstället: A-huset eller hemma.

Favoritfikat: En svart kopp kaffe.

En typisk lördagskväll: Detta är den kvällen jag får äta godis.

Mitt bästa universitetsminne: Tyckte bäst om Suntrip helgen.

Det här är mina ambitioner med FBI: Mitt mål med FBI är att alla Pol. Kandare har så roligt de någonsin kan ha.

|M|Ö|T| |N|Y|A| |F|B|I|

Elin Sätterman - Sittning & Gyckel

Ålder: 19

Hemort: Ljungby

Kort om mig: Kan tydligen inte uttala ”Torsdag”.

Bästa pluggstället: A-huset.

Favoritfikat: Kaffe och chokladboll.

En typisk lördagskväll: Ni hittar mig på Kårallen eller KK.

Mitt bästa universitetsminne: Hela detta året är ett enda kul minne!

Det här är mina ambitioner med FBI: Att vi ska anordna roliga event för vår sektion & HA KUL!

Karolina Hagström - Info/foto/webb & stripp

Ålder: 21

Hemort: Varberg

Kort om mig: Vet allt som finns att veta om Bockstensmannen.

Bästa pluggstället: Frysdiskens på Hemköp i Ryd.

Favoritfikat: Broccolibiff. Alltid broccolibiff.

Typisk lördagskväll: Efter att ha inlett kvällen med en passionerad regdans färgar jag alla mina kläder i batik för att sedan spela abstrakt musik på oljefat i 14 timmar.

Mitt bästa universitetsminne: Varje lunch när jag får göra det jag gillar bäst, äta.

Det här är mina ambitioner med FBI: Att FBI ska få fler följare än Beyoncé på Instagram.

Olof, Olle, Dannetun - Husmor

Ålder: I skirvande stund 9 090 dagar.

Hemort: Gistad, Östergötland

Kort om mig: En glad 9090 dagar gammal student som gillar långa strandpromenader i fullmånen och öl.

Bästa pluggstället: Ångbastun på simhallen

Favoritfikat: Vårlöksdressing

Typisk lördagskväll: Med en Kir i högsta hugg ridandes på PG:s axlar drar jag och mina FBI polare oftast dit dimman tar oss.

Mitt bästa universitetsminne: Minne?

Det här är mina ambitioner med FBI: Ett ord: Nätverkning

Tilda Malmström - Tryck & spons

Ålder: 20

Hemort: Linköping, Östergötland.

Kort om mig: Kan alla repliker i Home Alone 1.

Bästa pluggstället: Gräddhyllan i C-huset.

Favoritfikat: Kaffe och choklad.

En typisk lördagskväll: Nanobaren i Kårallen.

Mitt bästa universitetsminne: Första mötet med livets dryck, fulvin (ovveinvigningen).

Det här är mina ambitioner med FBI: Min ambition under detta år är att anordna många fantastiska event tillsammans med resten av fubbisarna och skapa en gemenskap mellan alla pol.kand-studenter!

Philip Gavuzzi - Spons & tryck

Ålder: 13,6% äldre än Tilda.

Hemort: ORTEN aka Tyresö utanför Stockholm.

Kort om mig: En stockholmare som älskar att festa och alltid är glad.

Bästa pluggstället: Korridoren i Terra 10 minuter innan tentan.

Favoritfikat: Puncrulle och hembryggt finvin.

En typisk lördagskväll: Elegant sippande på min powerking light & vodka samtidigt som jag desperat försöker skaka av husmor från mina axlar.

Mitt bästa universitetsminne: Tänkte säga fubbinvigningen men jag vet inte om man kan kalla det för ett minne.

Det här är mina ambitioner med FBI: Slå Super bowl i sponsintäkter.

Inte medlem än?

Välkommen in på akademssr.se

Akademikerförbundet SSR bygger en bro mellan dina studier och ditt yrkesliv. Vår karriärservice hjälper dig att få drömjobbet. Vi ger råd och stöd i frågor om jobb och arbetsmarknad. I medlemskapet ingår också flera riktigt bra förmåner.

Det kostar bara en hundring för hela studietiden!

Akademikerförbundet SSR

|A|L|U|M|N|I|P|O|R|T|R|Ä|T|T|

Namn: Jennie Bardosson

Ålder: 29

Uppvuxen i: Gåxsjö, en liten by nära Strömsund i Jämtland.

Nuvarande bostadsort: Stockholm

Vilka år studerade du på LiU? 2008-2012

Vilken inriktning valde du? Nationalekonomi

Master? One Year Master i nationalekonomi på LiU.

Upplever du att din master har underlättat ditt jobbsökande & i arbetslivet?

Hur? Jag tror det underlättat till viss del, då man fick en fördjupad kunskap i nationalekonomi. Kandidaten gav ju grunden, sedan skulle jag säga att det var i masterprogrammet man läste kurser där man fick mer förståelse för hur man använder den kunskapen rent praktiskt, och hur man sedan kan använda den i arbetslivet.

Var arbetar du idag? Vad arbetar du med?

Idag arbetar jag som företags- och privatrådgivare på Handelsbanken. Men om en vecka börjar jag som Riskanalytiker på en av våra riskkontrollavdelningar, där jag framförallt kommer arbeta med mätning, kontroll och rapportering av olika risker, framförallt inom kreditområdet.

Hur ser en typisk dag ut för dig på arbetet?

Idag så börjar dagen oftast med att man kollar av mail och hur kalendern ser ut inför dagen. Eftersom jag är rådgivare så har man många kundmöten, kanske 3-4 per dag. Där emellan gör man allt det administrativa, kreditbedömningar, rådgivningsdokumentation, internmöten, förbereder kundmöten mm. Sen blir oftast

dagen aldrig som man tänkt sig, det kommer in något brådskande som måste göras och sin grundplanering för dagen får skjutas åt sidan, vilket både kan vara roligt men ibland stressigt med.

Hur har din väg sett ut från examen till din nuvarande arbetsplats?

Jag började arbeta extra på Handelsbanken under studietiden, när jag sedan var klar med studierna fick jag möjlighet till ett vikariat som efter ca ett år ledde till fast anställning. Jag jobbade då i Linköping som privatrådgivare ca 2 år. För ett år sedan flyttade jag till Stockholm och fick då även arbeta med företagsaffären. Min plan har hela tiden varit att gå vidare inom banken mot ett arbete som var mer mot analys-hållet, där jag kunde få mer användning av nationalekonomin. Nu kommer jag inom kort börja arbeta på en sådan tjänst och det känns riktigt kul.

Hur kommer det sig att du valde att studera Pol. Kand på LiU? LiU var ett av de lärosäten där Pol. Kand fanns, jag tyckte själva utbildningen var lockande och LiU kändes som ett modernt universitet som tilltalade mig.

|A|L|U|M|N|I|P|O|R|T|R|Ä|T|T|

Upplivede du det som svårt att få arbete efter examen? I mitt fall var det inte det, eftersom jag arbetade extra under studierna vilket sedan ledde till en fast tjänst. Jag tror det handlar mycket om att först komma in någonstans, vad det än kan vara för typ av tjänst, sedan ta sig vidare därifrån.

Var du engagerad i någon förening under din studietid? Ja, jag satt som arbetsmarknads- och alumniansvarig i Flins.

Har du haft nytta av det i ditt arbetsliv? Ja det skulle jag säga. Mitt uppdrag var då att anordna arbetsmarknadsdagen, det var jättenyttigt att lära sig att ansvara för ett större projekt, ta kontakt med företaget, delegera arbetsuppgifter osv. Jag har sedan under de här åren jag nu arbetat, drivit projekt och anordnat aktiviteter via jobbet, så absolut har jag haft nytta av det. Sen tror jag även det ses som meriterande i en arbetsgivares ögon att man engagerat sig i föreningar under studietiden.

Hur trivdes du med studierna? Vad var mest intressant? Jag trivdes riktigt bra, jag hade en rätt bra struktur och försökte se studierna som ett arbete och var oftast där från morgon till eftermiddag även om man inte hade schemalagt hela tiden. Jag valde nationalekonomi som inriktning, därför skulle jag säga att kurserna inom det var mest intressanta.

Vilka kunskaper från din studietid har du haft mest nytta av i arbetslivet? Det är svårt att peka på specifika kurser och en speciell kunskap man haft nytta av. Det är nog mer att man lärt sig att ta in information, bli effektiv i det man gör, sälla in information och ta fram det relevanta osv.

Jag tror även att man haft stor nytta av alla gruppsamarbeten man haft och presentationer man gjort.

Vad har varit den största omställningen med att gå från studier till arbete? Det är helt klart flexibiliteten och friheten man hade som student som man inte riktigt har när man arbetar. Man fick bestämma över sina dagar och tid helt själv då, trots att jag var mycket i skolan så kunde jag ändå få för mig att ta en dag hemma eller ta en extra lång lunch/fika med kompisarna när jag ville.

Har du något tips till oss nuvarande studenter? Om man har möjlighet och känner att man har tid så är ett extraarbete samtidigt som man studerar riktigt värdefullt. Det kanske inte leder till ett fast jobb som i mitt fall, men när man sedan söker arbete tror jag att det är till en stor fördel. Sedan ska man inte stressa alltför mycket över ifall man får jobb efteråt eller ej. Det kommer lösa sig på något sätt, men man kanske får vara beredd på att inte få drömjobbet direkt utan acceptera ett mindre kvalificerat arbete som sedan kan leda till något annat.

Jag tycker även att man ska se studierna som ett riktigt jobb, det krävs arbete för att klara kurserna. Ju mer man lär sig desto mer användning kommer man kunna få av det i framtiden, men det är även viktigt att ha kul. Studietiden är en av de bästa perioderna i livet så man ska passa på att njuta och hitta balansen mellan studier och nöjen. Sen är det bara att köra på!

Sammanställd av: **Sofia Holmberg**
Alumniansvarig

| P | O | L | . | R | I | K | S |

Vad är Pol.riks?

I ett nötskal så är Pol.riks en paraplyorganisation för studentföreningar som främjar politicsstudenternas intressen. Organisationen grundades av flera anledningar men ett centralt syfte var att kunna ansöka om ett bidrag hos Myndigheten för Ungdoms – och samhällsfrågor (MUCF).

Vad sysslar du med i Pol.riks?

Jag är vice ordförande och sammankallande till utskottet för kommunikation och marknadsföring.

Hur kommer det sig att du valde att engagera dig i Pol.riks?

När jag fick reda på att man kunde kandidera så blev jag väldigt överraskad över att jag aldrig har hört om Pol.riks sedan innan. Jag blev ännu mer förvånad när jag fick reda på mer om organisationen och att som FLiNS-medlem var jag även medlem i Pol.riks. Jag valde att engagera mig för att jag vill ändra på det här.

Vad har du för hopp om vad Pol.riks?

Det mest relevanta just nu är att vi godkänns för MUCF-bidraget. Utöver det har såklart som ambition att Pol.riks ska bli mer känt som organisation. Vi består faktiskt utav över ett tusen medlemmar nu fast inte ens de känner till oss särskilt väl.

Vill du veta mer?

<http://www.polriks.se>

Skribent: **Ludvig Segerhammar**
Vice ordförande i Pol.riks

REDAKTÖREN | MÖTER

Skytte-C: platsen där det har halkats runt på makaroner, ramlats genom tak och naken-dansats till olika poplåtar ända sedan 70-talet. Platsen där axlar gått ur led, tänder slagits ut och där en och annan köttbulle sulats i någons öga, öra eller mot annan känslig kroppsdel. I nästan femtio år har studenter från Linköpings Universitet skapat minnen från den gamla skytteanläggningen ute i skogen, ofta i samband med intag av varierande mängd hembryggda drycker. Men nu är det slut på det. Eller?

Einar Jansson är ordförande för Linköpings Skyttecentrums förvaltningsråd, den styrelse som förvaltar lokalerna och som ansvarar för beslutet om att stoppa uthyrningen till studentfester från och med hösten 2016.

Det är en mulen aprildag jag möter upp denne mytomspunne man utanför hans hemarena i Lambohovsområdet. Skytte-C i dagsljus är inte det Skytte-C vi är vana vid - snart går det upp för mig att huset i själva verket har en helt annan färg än vad jag tidigare har trott.

Einar har varit studenternas kontaktperson för uthyrningen av Skytte-C sedan många år tillbaka och han har mestadels goda minnen från samarbetet; *"Det har varit jättetrevligt, jag har träffat så många trevliga ungdomar så det är ju kanonkul"*. Han pratar framför allt om de många möten han har haft med de studenter som har velat hyra anläggningen genom åren, och fortsätter: *"De har alltid varit trevliga och artiga och lyssnat och inte avbrutit eller något, så det har varit jättekul."* Han låter uppriktig, *"en procent negativt men annars jättekul"* sammanfattar han det hela.

Beslutet om att stoppa uthyrningen av Skytte-C:s anläggning förklarar Einar inte var något som togs över en natt utan han beskriver det snarare som något som har vuxit fram med tiden. Han talar om en sinande respekt och dåligt ansvarstagande hos studenterna *"Successivt har man ju liksom trott att allt var tillåtet här ute, att man kan göra precis vad man vill när ingen ser på, och det är jag ledsen över"* säger han och tillägger snabbt; *"Alltså de här flickorna och pojekarna som har kommit och skrivit kontrakt, de har ju varit toppentrevliga, och sen när det kommer dit hundra till då finns det en där ute som kanske hittar på dumbeter. En del när de är onycktra, de är nonchalanta, och det stör mig."* Efteråt är det aldrig lika roligt som innan menar han.

Det är allt ifrån Coca-cola i lampskärmar till stuprör som klättrats på och fönster som slagits sönder. Det har förekommit påhitt som slutat i ambulansfärder med diverse kotförskjutningar och brutna ben, Einar sammanfattar det hela med: *"Alla småsabotage kan man säga – små djävulskap överallt som inte har varit av någon ohyckshändelse."*, följt av en djup suck från tvärsöver bordet. Allt det här sammantaget, menar han, har också bidragit till ett slitage till den gräns att han inte längre tycker att det är acceptabelt att hyra ut. Ett tillfälle minns Einar speciellt.

"Det var ett festeri som skulle skoja med nästa gäng som skulle komma" sätter han igång och berättar, *"och då hade man målat med ketchup och senap på golvet 'Välkomna' eller något sådant, och så har man släpat in ett gammalt dött träd som säkert gick åt fem man att bära och det låg så det tog upp flera kvadratmeter alltså, på golvet,*

REDAKTÖREN | MÖTER

och så kom jag dit och skulle se hur det hade varit på festen innan och då ligger det här, vilket jag ju reagerar på, så då fick de ju komma och så fick vi hjälpas åt att såga sönder det här trädet i mindre bitar så det gick att bära ut, för grenarna hade ju vikt ihop sig i dörren, men att vända trädet där inne gick inte eller dra ut det igen, och sen hade det ju skräpat ned något enormt plus senap och ketchup på golvet.” I det här läget har jag fått mig en ganska klar bild av det hela i mitt huvud och kan inte låta bli att skratta till, i vilket Einar instämmer med ett; ”Det var ju en negativ grej som man kan skratta åt såhär efteråt men alltså det var ju ett hyss som hette duga.”

Men Skytte-C är inte bara ett häng för salongsberusade studenter utan används först och främst som en anläggning för skyttesport och dess entusiaster. När jag frågar om hans visioner för Skytte-C:s framtid framgår det att den verkar kunna vara hotad inte bara för oss studenter. Ända sedan kommunen sade upp skytteföreningen från marken 2003 har det funnits en konflikt dem emellan och föreningen har getts årsvis dispens enda sedan dess. ”Men” säger Einar, ”nu kan det bli så att vi inte får det från och med första januari” vilket enligt honom själv beror på nybyggen i närområdet och han ser det som en ytterligare anledning till att sluta hyra ut lokalerna med motiveringen: ”Som styrelsen uttryckte det hela på protokollet så är det ju så att vi har tagit beslutet nu för att vi kanske måste, jag menar har vi inte lokalen första januari, då kan vi inte fortsätta. Och om vi skulle öppna

igen, det får vi ta ställning till efter första januari.” För nu är alltså den delen av verksamheten mer eller mindre helt utesluten säger han, ”om man inte gör något undantag”.

Ändå lämnar han den här tiden med ”mixed feelings” och han frågar om jag har hört liknelsen, han fortsätter utan att invänta svar: ”det var en lärare som frågade eleverna; kan ni ge ett exempel på blandade känslor? – ja, svarar en av dem, det skulle väl vara att se magistern cykla över ett stup på min nya cykel” Han skrattar lite.

Oss lämnar han med några visdomsord om respekt och sunt förnuft: ”Jag hoppas att ni finner något annat ställe som kan vara lika trevligt. Vad ni än gör så visa respekt åt er motpart, det grundläggande i alla mänskliga kontakter och kontrakt, det är att visa respekt och då säger jag sunt förnuft, och det har alla, men kanske inte när man har druckit så mycket öl eller något annat gott.”

Skytte-C, snart ett minne blott

Skribent: **Annie Sääf**

DEBATT

Upprop för jämlikhet

Hej kära vänner! Visst är väl vi progressiva ungdomar, vi räds inte att utforska det nya, acceptera människors olikheter, ta till oss nya idéer och hela tiden sträva efter (jäm)likhet? Det är vår uppgift. Som polkandstudenter ska vi granska omvärlden och försöka förstå den, acceptera människan och hennes olika tankesätt och hela tiden bryta ny mark mot det outhärliga för att kunna driva den progressiva, nytänkande utvecklingen vidare. Så därför, kära vänner och medstudenter, bör vi öppna upp oss för LUF's förslag om att de som vill, de ska få ligga med lik.

Jag refererar såklart till vad som står i "LUF Storstockholm tycker" på lufs hemsida. Under det nionde kapitlet, rättspolitik och konstitution, 23 stycket, står det, och jag citerar;

"Lagstiftning ska inte moralisera. Man ska kunna göra vad man vill med en död kropp så länge den döda gett sitt samtycke i levande tillstånd."

Detta är oerhört intressant, för äger inte en människa sin egen kropp efter sin död? Får vi inte vår önskan om jordfästelse uppfylld och respekterad? Varför skulle detta vara något annorlunda? Ifall en människa vill testamentera sin döda kropp till att andra ska få ligga med hen efter dennes död så bör väl även detta respekteras? Så är det ju tyvärr inte, utan vi stöter rätt omgående på patrull när vi slänger ett getöga på Sveriges lag, brottsbalken

kapitel 16, paragraf 10, där det står att:

"Den som obehörigen flyttar, skadar eller skymfligen behandlar lik eller avlidens aska, öppnar grav eller eljest gör skada eller ofog på kista, urna, grav eller annat de dödas vilorum eller på gravvård, döms för brott mot griftefrid till böter eller fängelse i högst två år. Lag (1993:207)."

Där står det alltså att den som "obehörigen flyttar, skadar eller skymfligen behandlar lik..." Jag vill bara poängtera att vi har ett eventuellt kryphål i lagen här som bygger främst på att den avlidne testamenterar sin kropp, men även på den samtyckeslag som det debatteras så mycket om just nu.

Vi har stigmatiserat åtskilliga andra grupper av människor genom tiderna, och det passar inte en utvecklad och progressiv nation som Sverige. Här välkomnar vi alla människor och skapar en plats åt dem i vårt samhälle så att vi alla kan leva sida vid sida. Vilka är vi att stigmatisera nekrofiler? Har inte de också drömmar och mål som oss? Istället borde vi se det vackra i all sorts kärlek och stötta de människor som inte vågar leva som dem de är. Jag vill att lika naturligt som det är att gå runt med ett organdonationskort i plånboken, lika naturligt bör det vara att gå runt med ett "Det är okej att ligga med mig om jag dör"-kort.

Skribent: **Petter Olofsson**

|K|O|L|L|E|K|T|I|V|E|T|

En resa tillbaka

Kollektivet, Pol. Kands eget högkvarter sedan urminnes tider. Hit har LiU:s nationalekonomer och statsvetare kommit för att skingra sina tankar i många generationer och det känns hur historien har bitit sig fast i väggarna. Denna gudomliga fristad i mitten av den svenska småstadsidyllen är en mycket stor och viktig del av programmets samtida historia.

Kollektivet: platsen för ett otaligt antal episka förfester, mellanfester och efterfester, där Karolina övar på sitt oljefat i timtal och där golvet liksom gungar med till tonerna av musiken. Vilket i själva verket utgörs av att träbjälkarna från husets inre ger med sig för trycket av ett trettiotal studenter som frenetiskt står och hoppar till en Håkan Hellström låt. Längre har vårt tempel hotats av rivning, år efter år har vi lyckats sätta oss emot denna ödeläggelse. Men läsåret 16/17 blir annorlunda. Det är med tung själ som vi nu kan konstatera att katastrofen är ett faktum. Augusti 2016 kommer att bli den första sensommarmånaden på många år utan ett nytt gäng Pol. Kand studenter glädjesamt flyttar in i Kollektivets anrika lokaler. Verkligheten knackar på dörren, snart är huset bara fragment av en svunnen tid och vi kan inte göra annat än att stå och se på när våra minnen bokstavligen krossas till småsten. Helt vanliga människor kommer att bosätta sig i helt vanliga hyreshus på den plats där Pol. Kands kollektiv har sin grav, fullkomligt omedvetna om detta faktum.

Allt började en kvalmig sensommardag i en tid innan våran (2011). Jakob Moroz var en nyinvidg Pol. Kand nollan på väg mot sitt nya boende i centrala Linköping. Han hade fått boendet via dåtidens bostadsförmedling: Blocket.se och med mutor (det funkade så på den tiden) bestående av ett pingisrack och espressomaskin var han välkommen. Med tränad pingisarm och en kopp med den finaste espresson dansade han in i det pittoreska huset på Lassarettsgatan 32, förväntansfull men nervös över vad som väntade honom, helt ovetandes om att ingenting längre skulle bli som förr.

På den här tiden var Kollektivet bara ett helt vanligt kollektivhus som till Jakobs förskräckelse var som taget ur kultfilmen ”Tillsammans” från år 2000. Huset kryllade av batikfärgade tyger, regndanser, odlingar av varierande växtlighet och kolossala mängder tofu, men framförallt; där fanns inte en enda Pol. Kandare. Han behövde en vän. Anton Alsander blev nästa offer för kollektivhusets oförnekliga charm. Han var en (enligt sitt tinderkonto) disträ, bidragsberoende och nonchalant, ofta berusad, skuldsatt men också spretig och darrhäft dröm, som sökte ett liv bortom Ryds trånga korridorsrum, vägglöss, psykisk stress och ångest och var dessutom Jakobs nära vän. När Jakob slängde ut frågan likt någon sorts frälsargestalt så flyttade Anton in snabbare än kvickt i det bohemiska tillhänget. Politices kandidatprogrammets övertag hade börjat, om än inte helt utan ett och

|K|O|L|L|E|K|T|I|V|E|T|

En resa tillbaka

annat hippiedrag som lyckats smyga sig in i pojknarnas oskyldiga Pol. Kand hjärtan, något som våra Polemikenarkiv skvallrar om:

”Matlagning är så djävla mycket mer än bara matlagning” uttrycker en av kollektivets djupa tänkare, Anton Alsander i Polemiken 2012. Kollektivkamraten Jakob Moroz fyller i: *”Aa fan, köket är som en fristad där vi kan tänka fritt, diskutera och skapa mat utan att samhällets ramar och normer säger åt vad vi ska göra.”*

Innan Anton flyttat ut i augusti 2014 stod Pol. Kand som ensam medborgare av kollektivhuset, vilket var början på ett långt och eländigt patriarkalt herravälde.

Jakob och Anton avnjuter en måltid i Kollektivet.

Minnena av våra första förfäder lever kvar än idag, i Stockholm och Göteborg. Dit de två pojkarna har rest på deltid för att fortsätta sin vallfärd i sökandet efter självförverkligande och livets mening, men än har de inte glömt sin tid i Linköpings hjärta. De pratar varmt om sina avlägsna minnen från Pol. Kand huset. Anton beskriver huset som någon slags

kultur- och socialpolitisk institution, som en blandning av en fritidsgård och en på förhand given festlokal. *”Samtidigt fanns det ju också bordsboccey, pingis, Nintendo 64 och en fullvärdig uppsättning instrument inklusive trumset”* tillägger han, och han uppskattade även badkaret på övervåningen i återhämtningsssammanhang då ett bad, som han säger det, *”utgjorde min enda räddning”* och beskriver den utomordentligt sköna badkarskanten.

”Hela min tid i huset är höljt i ett starkt romantiskt skimmer!” utbrister en tillräckligt entusiastisk Anton Alsander. *”Om det alltid var så fint vet jag faktiskt inte, men jag minns det med en ofantlig värme.”*

Bästa minnet: *”Det är som att tvingas rangordna förälskelser, det låter sig inte riktigt göras.”* Svarar Anton, medan Jakob direkt drar till med ett svar: *”Bästa minnet är nog ”begravningen” av huset. Vår generation Pol. Kandare styrde en hemmafest. Alla var klädda i svart för att ta farväl av huset.”*, Berättar Jakob och Anton tillägger: *”Vi hade något slags altare, sjöng psalmer och bjöd på nattvard. Det är kanske svårt att ta till sig för de som flyttade in efter oss men huset var faktiskt redan avlivat – både själsligt och symboliskt”* Han vill också slå ett slag för tömningen av det så kallade ”Pantrummet” en sommar som gav en utdelning på omkring 2000 svenska riksdaler (det finns inga uppgifter på vad det motsvarar i dagens penningvärde). Jakob berättar även om den årliga olympiaden (pingis-turneringen) ”lassaretsbubblan” vilken,

|K|O|L|L|E|K|T|I|V|E|T|

En resa tillbaka

inte så oväntat togs hem varje år av mannen med den tränade pingsarmen; Jakob Moroz.

Han uttrycker en upplevelse av en nedåtgående trend efter det att han, som han säger, ”slutat vara House lord” och berättar om rejder av vandaliseringar och upplopp. Anton håller visserligen med om att det gick stökigt till men försvarar det hela med; *”Vi var tvungna att bitta oss själva igen och det tog sig i uttryck i några rätt stökiga tillställningar. Samtidigt innebar ju denna nystart en oerbjärt kreativ tidpunkt, då vi gavs möjlighet att omdefiniera vad kollektivet var och skulle vara”* Han förklarar det med hjälp av en egenskapad liknelse; *”Tänk Ryssland efter Sovjetunionens fall. En påtaglig vilsenhet med rätt stort utrymme för skurkakätigheter, samtidigt som framtidstron var stark.”*

Jakob uttrycker stor sorg när han nås av nyheterna om Kollektivets fördärv och tycker att det är ”förjävligt”. Men ingen av dem visar någon vidare förvåning: *”Vi levde ju under ständigt hot om rinning. Men så var det ju ett bus fullt av giftmögel och en fasad som föll för egen hand, bit för bit.”* Berättar Anton. Men det sista som lämnar pojarna är hoppet och de uppmanar till kamp: *”Det borde ju gå att starta någon namnsamling för att få huset K-märkt eller?”* Anton instämmer men säger att: *”För mig utgjorde 'Begravningen' som sagt ett tydligt slut för huset på ett personligt, emotionellt plan. Så dess försvinnande är redan bearbetat i någon mening.”*

Någon namnsamling blir det nog inte av, och inte heller någon ytterligare

ceremoniell begravning av Kollektivet. Vår enda tröst i denna svåra timme är att vi har varandra. Ta varandras händer och känn gemenskapen från era kamrater och medmänniskor. Ljusare tider kommer.

Med denna bild tar vi farväl och tackar de två män som startat den fina Pol. Kand-trationen, Kollektivet.

Skribent: **Annie Sääf**

DÖMD-SKANDALEN

Student utslängd från Kårallen – Den första i sitt slag

Lördagkväll. 00.30

En sen lördagkväll i april avstannade den stora festligheten DÖMD på Kårallen. Orsaken var att en student nekats i entrén, händelsen är den första i sitt slag.

DÖMD, ett av Linköpings universitets mest anrika event, gick av stapeln lördagen den 23:e april. Många studenter har förberett sig i veckor och det har förekommit en hymn där studenter utropar ”TAGGA” och någon skrålar till svar ”DÖMD!”. Det var när studenten skulle ta sig in till detta galej som hen blev stoppad i dörren.

”I chock”

Vi mötte Dyng Rak, ett av vittnena, i shotbaren strax efter att den historiska händelsen inträffat.

Vill du redogöra för vad som precis skett?

- Asså han där (pekar på en vakt, uppenbarligen inte samma som i entrén) typ ba nej. Det var heeeelt sjukt. Asså hashtag sjukt. Först man ba skämt! Han skulle få komma in, men vakten ba skämta inte. Vänta.

Här pausas intervjun då Dyng Rak försöker beställa x antal enheter alkohol, för att sedan bli nekad och även bli orsaken till att spritbaren stänger.

- Skandal, fortsätter Dyng Rak, jag är i chock – det här har aldrig hänt förut.

- Att du inte får beställa?

- Nej, gapskrattar Dyng Rak, asså hashtag skandal att hen blev nekad. Jävla sopa.

Historisk företeelse

Aldrig förr har någon blivit förvägrad inträde till Kårallen. Anledningen till att studenten blivit nekad var att hen tyckt att vakten varit för stel och helt enkelt gjort ”sprutande valen” över ordningens makt. För er som inte är bekanta med fenomenet är det att man helt sonika sprutar valfri flytande substans ur sin mun över någon annan. Vi har försökt att komma i kontakt med studenten ifråga, men hen var bokstavligt talat okontaktbar.

Illegitimt nekande

Enligt lag är vakten den som ansvarar för att det råder god ordning vid sammankomsten eller tillställningen. Därav bör nekandet denna gång ses som ogrundat. Studenten ville enbart lätta upp stämningen, någon typ av annan oreda förekom inte.

Högre instanser har kopplats in och för närvarande pågår en eldig debatt om det faktiskt är så att väktarkulturen skulle behöva ett ansiktslyft. I veckan kommer det att hållas en öppen diskussion mellan Vaktarnas Samförbund och allmänheten. Det har kommit in upplysningar till redaktionen om att man har valt att ta in experthjälp från Glada Lärkans Förening. Målet för diskussionen kommer att vara vaktarnas attityd gentemot muntra gäster.

Skribent: Anna Råholm

FLiNS

FLiNS_liu

FLiNSliu